

KÖSZÖNET AZ EDDIGI SEGÍTSÉGÉRT

Példaértékű összefogással gyűlnek az adományok a leégett a nagydobronyi református cigány gyülekezet imaházának és óvodájának újjáépítésére. Komoly hiányt pótol a térségben az intézmény, hiszen az ide járó gyermekeket telítettség miatt más óvodák nem tudják fogadni – ezért különösen is fontos, hogy az újjáépítés minél hamarabb megkezdődhessen.

Több mint két hét telt el azóta, hogy július 15-én hajnalra virradóra a kárpátaljai nagydobronyi déli cigánytelepen leégett a református imaház és a hozzá tartozó óvoda. A tűzoltók szinte semmit nem tudtak megmenteni az épületből, odavesztek a berendezések, a játékok és a konyhai eszközök, ezért a kárpátaljai gyülekezetek azonnal felajánlották a vasárnap összegyűlt perselypénzt a felújításra, a Magyar Református Szeretetszolgálat pedig már július 16-án gyorssegélyt vitt a helyszínre.

Azóta is folyamatosan érkeznek a felajánlások, egyházunk elnökségének felhívására július 29-i perselyadományainkkal támogathattuk a nagydobronyiakat. Ez a kezdeményezés megmozgatta a magyarországi gyülekezeteket, a Szeretetszolgálat tájékoztatója szerint a főt reformátusok például 700.000 forintot gyűjtöttek össze – ami sokszorosa az egy-egy vasárnap összegyűlt perselypénznek. Emellett holland támogatók jelezték, hogy szeptember folyamán eljuttatják Kárpátaljára a nagydobronyiak számára gyűjtött bútorokat és egyéb adományokat.

Az adománygyűjtésbe Mága Zoltán Prima Primissima díjas hegedűművész is bekapcsolódott templomi jótékonyági koncertsorozatán keresztül: az augusztus 21-i díszelőadás bevételének egy részét a leégett imaház és óvoda felújítására fordítja. A sajtót bejárta a hír, miszerint Mága Zoltán újjáépítteti a leégett épületeket, azonban fontos hangsúlyozni, hogy a Szent István-

bazilika elé szervezett koncerten befo-lyó összegből a súlyos betegséggel küzdő Tóth Róbert ifjúsági Európa- és többszörös magyar bajnok kajakozó életmentő orvosi műtétjét és hátrányos

helyzetű gyermekek oktatását is tervezi támogatni, így az onnan érkező adományok három részre oszlanak majd. Forrás: www.reformatus.hu

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: Megkeresztelték: Bóta Jázmint, Tóth Zorát, Polgár Bálint Ferencet, Domján Zsófiát, Horváth Miát, Kiss Benót, Gál Zsombort, Nagy Benjámin, Házasságot kötött: Nagy András és Meizner Melinda
Eltemették: Balogh Csabát, Hegedűs Sándornét, Kustyan Ferencet
Nagyigmánd: Megkereszteltük: Bálint Milla, Szabó Janka, Maros Máté és Győri Barnabás

Rédén konfirmált - áldozócsüörtökön 9 fiatal: Balogh Dóra, Biri Nikolett Melinda, Czigány Hanna Kata, Horváth Ádám Csaba, Hegedűs Regina, Orsós Dániel, Szilágyi Réka, Tóth Effi és Tóth Kíra

-pünkösdkor 1 felnőtt: Weisenfart András Péter

Kereszttség sákramentumában részesült:

Dobos Gréta, Horváth Richárd, Major Marcell, Weisenfart András Péter és kisfia Weisenfart Péter, Takács Flóra, Vass Adél, Tárnok Gréta és Regőczy Margó

Eltemették: Huszár Kálmánnét, Herman Józsefnét, Váradi Gyulánét, Zsebő Sándornét, Varga Jánost, Kusicza Györgynét, Herman Lászlónét., Polgár Ferencet és Buda Jánost

házasságot kötött: Varga Balázs és Czigány Regina

Fülöp Zsolt és Takács Alexandra

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: “ Közelebb Egymáshoz “ Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: **hethatarlap@gmail.com**

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: **www.hethatar.refdunantul.hu**

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXII. évfolyam 7. szám

2018. augusztus

SZÁZ ÉVE TÖRTÉNT VISSZAEMLEKEZÉS

Levelet kapott a bokodi jegyző.

Barsiné Pataki Etelka (1941-2018) nyugalmazott nagykövet asszony nagyapja, Pataky Pál (1871-1956) Bokod község jegyzője, 100 évvel ezelőtt, 1918. július 3.-n levelet kapott. Ebben az állt, hogy hősi halált halt fia, Pataky Béla Pál vadász-zászlós, az Azovi ten-

ger partján.

A szomorú hírt, a cs. és kir. 3. tábori vadászzászlóalj parancsnoksága, a következő levélben közölte:

Nagyságos Uram! A Mindenható akaratára teljesült. Folyó év május 30.-n Batiszk közelében rabló bolsevik bandákkal vívott ütközetben fia, a mi kedves bajtársunk Pataky Béla Pál zászlós úr, a tűzben hősieen kitartó gépfegyverszakasza élén, alattomosan megsebesült és június 1.-n d .u. 4 órakor Rostowban a Wittenbergi Tábori Korházban belehalt sebébe.

Vigasztaló szavak itt nagyon hétköznapiasan hangzanak. A szülők elvesztik vele a legdrágábbikat, mi tisztok, vadászok, nem csak a kiválóan bátor, kemény harcos tisztet, hanem a jóakaró, alantosságaitól istenített feljebbvalót, kedves jó-barátot is. Egyike volt a legjobbaknak! Emlékét örökre szívünkbe zárjuk, neve a zászlóalj történetébe arany betűkkel ragyog.

Hősi magatartásának jeléül- sürgönyileg megkapta az I. osztályú ezüst vitézségi érmet. Rostow földje takarja hős tetemét, sír sz.: 44561 Pokorowski temető.

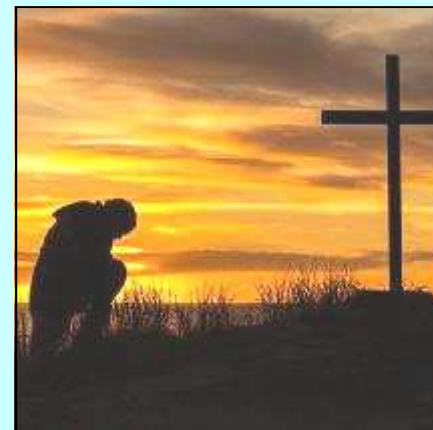
Vlad Ottó őnagy 3. tábori vadász zászlóalj parancsnoka.

Pataky Béla Pál vadász-zászlós 23 éves volt. Neve felkerült Bokodon a Hősi Emlékműre. Az emlékmű avatásán, 1942. május 31.-n, a beszédet, – testvére Pataky Ernő (1901-1998) miniszteri osztálytanácsos mondotta.

Szücs János

Zsoltárok 78,32-55

Olvasd el mégegyszer ezt a Zsoltárt, és emlékezz vissza te is arra, amit az Isten eléd hoz a múltból, ahogyan teszi ezt a mai zsoltár is! Ma vasárnap van. Szentelj ma több időt Istennek. Használd ezt az időt arra, és engedd, hogy Isten előhozzon olyan régi dolgokat, amelyek nincsenek elrendezve. Régi bűnök, titkolt dolgaid, rendezetlen kapcsolatok, régi sérelmek, harag... Azok, amelyek falként ott vannak közötted és az Úr között. Amelyek nem engedik, hogy kapcsolatod még szorosabb legyen. Hagyd hogy

minden a felszínre jöjjön. Nem baj, ha nehéz, ha zavarba jössz, ha kínos mindez számodra. Hidd el, ez a gyógyulás kezdete, a dolgok végleges lezárása. Vidd oda mindet egyesével az Isten elé imádságban! Ha kell, rendezd az érintett személlyel is. Ne hagyd abba, ne fáradj bele! Gondolj végig mindent aprólékosan. És ha őszinte igaz szívvel teszed, hihetetlen békességben és örömben lesz részed.

Kovács Tamás

DIAKÓNIAI GYAKORLAT KÖMLÖDÖN

A Pápai Református Teológiai Akadémia minden teológus-lelkész szakos hallgatójának kötelező 2 hetes diakóniai gyakorlatot végeznie egy református intézményben. Az én választásom a kömlödi Kerényi Béla Diakóniai Központra esett két okból, egyrészt mert közel van, másrészt pedig egyik testvérem is ennek az intézménynek a falai között tölti napjait. A családomban tehát van egy értelmileg fogyatékos, így azt gondolná az ember, hogy aki vele együtt nőtt fel, könnyebben forgolódik közöttük, mégis egy teljesen más világ tárult fel előttem, amikor bepillantottam az ő is közösségükbe. Ami ott jelen van, az egy minitársadalom, a hétköznapi ember számára egy elrejtett valóság. 4 év teológiai tanulmány után sajnos a diakónia (szeretetszolgálat) megélését a gyakorlatban és elméletben is nagyon hiányosnak éreztem. Különféle missziós lehetőségekről tanultam és olvastam teológiai tanulmányaim alatt, a gyakorlati

részébe is volt beletámasztási lehetőségem, de a diakónia valahogy eltörpült a tapasztalatok mellett. A szeretetszolgálat gyakorlása, mint idősök otthonában vagy értelmi fogyatékosok között való munkálkodás mindig valamilyen belső idegenkedéssel és kevés félelemmel töltött el. Hiába, hogy a húgom értelmi fogyatékos, mégis tartottam tőle, hogy gyakorlatom során belekerüljek egy már kialakult közösségbe. Félttem, hogy megfelelően reagálok-e majd a felmerülő helyzetekben, félttem, hogy nem értem majd meg őket. Ilyen gondolatokkal kezdtem meg gyakorlatomat Kömlődön. Az intézetben töltött két hét villámgyorsan eltelt. A gondozottak hatalmas nyitottsággal és szeretettel fordultak felém. Számomra maradandó élményt nyújtottak a tekintetben, hogy bele pillanthattam egy újfajta közösségbe. Érdekes volt látni, hogy különböző szintű fogyatékos emberek hogyan rendeződnek egy közösségé, hogyan találja meg mindenki a maga helyét, hogyan

állnak a gondozókhöz és hogyan kommunikálnak egymással. Itt mindenkinek meg van a maga helye. Sokkal nagyobb rend volt, mint egy általános iskola alsós tagozatában. A gyakorlatom alatt a legtöbb gondozó mellett eltölthettem némi időt, és bepillantottam a munkájukba, a reggeli tornától egészen az áhítatok tartásáig. Tanulmányilag nagyon hiányosnak tartottam az előismereteimet az értelmi fogyatékosok tekintetében, ezért Nagy István Diakónika c. könyvét olvastam a gyakorlatom alatt, amely sok ismeretben gazdagított ezen a területen. A gyakorlat alatt lehetőségem volt többször is áhítatot tartani az örök gyermekek számára. Ez újbóli nehézségek és kérdések elé állított, hiszen a teológia inkább a felnőtt katekézisére összpontosít. Az áhítatok írásánál az óvodai katekézist próbáltam felhasználni sok-sok kivetített képpel és anyaggal. A gyermekek nagyon szeretnek énekelni és hihetetlen jó memóriájukkal hatalmas repertoárral rendelkeznek. Az áhítat tartásánál nem hagyott nyugodni a gondolat, hogy meg tudok-e fogalmazni olyan üzenetet, amely az ő életükben is aktuális lehet, hiszen egy teljesen más világfelfogással élnek mindennapjaikat. Azonban mégis azt kell megállapítanom, hogy ebben a két hétben kaptam a legtöbb visszajelzést az áhítatokkal kapcsolatban. Egy hittanoktató vagy egy lelkész egy idő után megszokja, hogy a tanítások, az alkalmak, amelyekre készül, visszhang nélküliek. Számomra meglepetés volt, hogy az értelmi fogyatékosok igenis adnak visszajelzést, őszintén és nyitottsággal kérdeznek. Nem győzik kérdezni, hogy mikor lesz a következő alkalom, mert nem szeretnék elfelejteni. Egy teológusnak nagyon sok mindenről kell tanulnia a 6 év alatt, de a diakónia valóban egy olyan gyakorlati területe a teológiának, amely túlhaladja az elmélet minden pontját. Ha több teret nem is lehet biztosítani a tantervben a diakóniának, mégis számomra a legnagyobb tanulság, hogy nem lehet eleget hangsúlyozni, a diakónia fontosságát. Egy hívő ember életében és egy gyülekezet közösségében elmaradhatatlan a diakónia valamilyen formája!

Deák László Olivér

BRINGATÁBOR 2018

tud tenni biciklivel. Van, akinek a táj tetszett, az állatok, amiket útközben láttunk, másoknak pedig a közösség és hogy egyáltalán kimozdulhatott otthonról. Van, aki megtanulja jobban beosztani saját erejét. Van, akinek a kitartása, a türelme, az alkalmazkodóképessége vagy a segítségnyújtása fejlődik. Vagy éppen mindez egyszerre. A táborra emlékeztető elismerő oklevél en az áll: „Az élet olyan, mint a biciklizés. Mindig mozgásban kell lennünk ahhoz, hogy egyensúlyban maradjunk.” (Albert Einstein) Hálás vagyok Istennek, hogy megőrzött bennünket az úton és megtanulhattuk, hogy Vele mozgásban és egyensúlyban van az életünk!

Barta Livia

DURIT 2018

„Gyorsan! Ott egy szabad parkolóhely!” - Sorra gördülnek be a fiatalokat szállító kisbuszok, gépkocsik a Balatonfenyvesi Református Ifjúsági Tábor parkolójába. Nagyjából 150 fiatal érkezett 5 napos táborozásra Július 9-től 14-ig, a DURIT nevezetű ifjúsági táborba. Ácsról 7 fiatal indult útnak és nem voltak a tábor végén sem csalódottak, hiszen rengeteg színes program várta az odaérkezőket. Minden nap reggel és este áhítattal indítottuk illetve zártuk a mögöttünk lévő fárasztó napot. Énekeltünk, előadásokat hallgattunk minden délután, melyek témáját csoportos beszélgetésekben tárgyaltunk meg. Érkeztek hozzánk néptáncosok (jól meg

is táncoltattak minket), minden este karaoke-party várt, ahol kitombolhattuk magunkat. Kiharcoltuk többször is a strandolást, a Balaton hűs vizében felfrissülhettünk, sportrendezvények is kerültek megrendezésre, bajnokságokkal és díjakkal fűszerezve (foci, röplabda, ping-pong). A tábor végén záróparty is volt, ahol szintén volt egy kis „ereszd el a hajam” és éneklés. A tábor ideje alatt rengeteg új barátság is kötődött, ezért is volt jó újra elmenni és találkozni velük. Reméljük jövőre is lesz DURIT és minél többen veszünk majd részt rajta.

Gerecsei Anna

EMLÉKÜKET MEGŐRIZZÜK

Szikszai János csákberényi református lelkészt és Mansbart Antal csákberényi római katolikus plébánost mind a csákberényi, mind a nagyigmándi gyülekezeteket és települések mártírjaiknak tartják, emléküket őrzik. Minden évben a kivégzésük napjához (1849. július 12.) legközelebb eső vasárnap megemlékezést tartunk, melynek során sírjaikon elhelyezzük a megemlékezés virágait is. Vértanúságuk 169 éve köti össze a két települést, és mutat utat nekünk hitünk és nemzeti identitásunk megtartásának rögzös útjain.

Nem tudom milyen kapcsolatban lehetett a két lelkész rövid ismeretségük alatt. Mansbart Antal csupán 1847-ben került Csákberénybe, így csupán két éves ismeretség volt az övék. Barátok voltak? Nem tudhatom, de nem hiszem. A két egyház történelme súlyosan terhelt a 17-18. század üldöztetéseiével. A 19. század közepére ezek az idők már történelem. Már a legtöbb Mária Teréziás torony nélküli református templomhoz is épült utólag torony, s úgymond a református gyülekezetek is békében élhettek. A viszony azonban ellenséges maradt – azt semmi módon nem hasonlíthatjuk a 21. század ökumenikus viszonyrendszeréhez.

Nem tudom, milyen kapcsolat volt közöttük. Azt azonban tudom, hogy hitük, hagyományuk, családi viszonyaik és koruk ellenére volt valami, ami mindkettejükre egyaránt jellemző volt: hazájuk szeretete.

Örültek a forradalomnak, majd az abból kibontakozó szabadságharcnak. Féltették és szerették Magyarországot, s amikor 1849. áprilisában megszületett Debrecenben a Függetlenségi nyilatkozat, azt örömmel és bizakodással olvasták fel mindketten saját templomaikban. Lobogott bennük a szabadság tüze. A történelem Ura hazaszeretetükön keresztül kötötte össze hitüket. Elindult az önkény bosszúhadjárata, s ők áldozatul estek annak. Amikor július 11-én letartóztatták, szekérre rakták és Nagyigmándra szállították őket, talán eszükbe se jutott, hogy ilyen tragikus lesz ítéletük kimenetele. Más-más keresztyén hagyományból, de ugyan azt a Krisztus szolgálva kapták a halálos ítéletet: előbb kötél általi, majd „kegyelemből” golyó általi halálra vál-

toztatott kivégzés. Erre július 12-én a nagyigmándi parókia kertjében sor is került, s a két lelkész a katolikus temetőkertben temették el – a parancs szerint jeltelen sírokba – melyek a parancs ellenére reggelre vörös rózsákkal lettek beborítva.

Mit is üzenhet nekünk vértanúságuk 169 évvel később? Nagyon sok voltak ők, a kor sem segített abban, hogy barátokká váljanak. A hitük és a nemzetszeretetük azonban felülírt minden mást. S ez lehet nekünk példamutató. Ma is nagyon megosztott országban, nemzetben élünk. Vannak nemzetiségi, politikai, vallási és kulturális különbségeink. Ez bizonyos fokig természetes is, nem vagyunk egyformák, nem gondolkodunk egyformán. Vannak azonban olyan dolgok az életben – a hitünk és a nemzeti identitásunk – melyek minden más ellentétet felül kell írjanak! Ha meghalljuk Krisztus hívó szavát, vagy épp nemzetünknek van szüksége ránk, akkor minden mást félre kell tenni! Csak ezek számítanak mindenk felett.

Szikszai János és Mansbart Antal emlékét őrizzük hitben, kegyeletben. Adja Isten, hogy majd ha mi is csupán a múlt

részei leszünk, az utókor tudjon hálával erőt meríteni hitünkől és nemzeti ragaszkodásunkból – mielőtt még túl késő lenne...

Sugár Tamás

HIMZŐ ASSZONYOK

Az ácsi gyülekezet asszonyai kézimunkakört alakítottak. Erről nem is olyan régen olvashattak is újságunkban. Találkozásaikkor keresztelő kendőket, az eküvökre monogramos terítőket hímeznek, illetve biblia és énekeskönyv borítókat varrnak. Nyárra felfüggesztették az alkalmakat. A félév zárásaként közös kirándulásra mentünk. Első állomásunk Hövejen volt, ahol a csipke múzeumot

látogattuk meg és gyönyörködtünk a szebbnél szebb műalkotásokban. Lelkes idegenvezetőnkől megismerhettük a Höveji csipke múltját és készítésének technikáját. Megtekinthettük a katolikus templomot. Innen a fertődi Esterházy kastélyba vezetett utunk, majd közös vacsorával zártuk a napot.

TÖBB, MINT KÓRUS

Minden vasárnap 17:30-18:30-ig összeül a csak felnőttekből álló örömhír kórus a dadi református gyülekezeti teremben egy kis közös éneklésre, próbára Kovács Tamás lelkipásztor vezetésével. Ez egy teljesen ökumenikus kórus, most már mondhatni sajnos csak kamara kórus. Egy fő tenorunk van, két fő basszus, hol négyen, hol öten az alt szólamot erősítjük, és ha teljes a létszám, három szoprán is énekel. Ami a repertoárt illeti: többszólamú kórusműveket, ifjúsági énekeket, énekeskönyvi énekeket éneklünk és mindent, amihez kedvünk van, volt például, hogy egy gospel is előkerült már könnyed koreográfiával. Hangszeres kísérettel és kíséret nélküli énekeink egyaránt vannak. Szabad saját kottát is vinni, így egyéni kéréseknek is szívesen eleget teszünk.

Mi (Petrovszkiék) 7 éve vagyunk lelkes, elkötelezett tagjai a kórusnak. A férjem basszus szólamban én pedig altban éneklek. Egy ökumenikus imahét alkalmával hívott meg minket a lelkipásztor, és először a férjem kezdett el járni, majd - miután kisfiunk 6 hónapos lett - én is alkalmanként csatlakoztam az éneklőkhöz. Emlékszem, hogy milyen rugalmasan kezelte a lelkész, hogy mivel nincs a faluban segítségünk, Balázs fiunkat is mindig magukkal vittük a próbákra. Sosem cumizott, de miután ő is szerves része lett a kórusnak, vettünk neki külön erre a célra, biztosítván a csendet. J Az első néhány perc Bali részéről mindig sírással indult, valamiért „Tamás bácsi” gitárjától is félt, de utána látszott, hogy nagyon jól tesz neki, hogy emberek közt van és hallgathatja az énekünket. Mindenkinek adott egy mosolyt és kapott is viszonzásul. Talán ennek a zenei közegnek is köszönhető, hogy már középső csoportos óvodásként tagja lehetett a Fénysugár Gyermekek-és Ifjúsági kórusnak, ahol a sok éneklés mellett sok barátságot is kötött. Itthon szintetizátorozni is tanítom és remélem, hogy zenekedvelő ember lesz belőle, mint a szüleiből. Számunkra ez egy közös kikapcsolódás, szolgálat, amit nagyban megkönnyít, hogy jó ideje külön minden szólamot felénekel a lelkész, és az e-mailben megkapott hanganyagot itthon közösen hallgatjuk, gyakoroljuk, összeénekeljük, jó hangulatú családi együttlétet teremtvé vele.

Ami a szolgálatainkat illeti: a minden évben megrendezett egyházmegyei kórustalálkozón, a falu- és az egyház által szervezett alkalmakon éneklünk. Így karácsonykor, húsvétkor, bűnbánati alkalmakon, augusztus 20-

is mindig vidáman jövünk haza. Ez egy baráti társaság, ahol mindig szívesen látnak és kóruson kívül is ápoljuk többekkel a kapcsolatot. Néha, akinek kedve van, süttivel is megkínál minket, mi is őket és ilyenkor egy kicsit tovább ott

án, és amikor még szükség van ránk.

A próbák jó hangulatban, családias légkörben telnek. Nekem nagyon tetszik, hogy most már körben ülünk, nem egymás mögött, így még jobban halljuk egymást, oda tudunk figyelni egymás hangjára is. A gyakorlás megkezdése előtt a lelkész mindig felolvas egy rövid történetet. Isten kegyelméből ezek a történetek eddig mindig választ adtak az éppen engem foglalkoztató lelki kérdésekre, amelyeket szerettem volna mindig aktuálisan megköszönni a lelkipásztorának is, de mivel ez elmaradt, most ezúton köszönöm neki, és biztos vagyok benne, hogy mindannyiunk nevében szól ez a köszönet. A történet felolvasása után egy közös rövid imával kezdetét is veszi a gyakorlás. Mivel a szó szoros értelmében vett „beéneklést” a karvezetőnk nem kedveli, könnyed kánonokkal, vagy az istentiszteleteken is elhangzó énekekkel melegítjük be hangszálainkat, vagy az „Összetartozunk” énekes füzetből választunk e célra éneket.

Lelkileg is nagyon sokat jelent nekünk ez a kórus. Ha kicsit szomorúban, gondterheltebben megyünk, akkor

maradunk a próba után, beszélgetünk is. Mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy jöjjön el, csatlakozzon a kis csapathoz, mert nagyon sokat kaphat itt minden szempontból!

Petrovszkiné Utry Anna Teodóra

IFITÁBOR BALATONLELLÉN

Az ácsi ifisek lelkes csapata 3 napot töltött el Balatonlellén június végén. Hat fiatal és a gyülekezet két lelkésze volt együtt a lellei gyülekezet szállásán. Sok beszélgetés, játék, kirándulás töltötte ki ezt a pár napot. Köszönjük minden segítőnek a támogatásukat.

Farkas Rebeka

ÁLLATI KÜLDETÉS SZANDAVÁRON

2018. július 23.-28. között az ácsi gyülekezet népes csapata újra együtt táborozott. Idén a szandai gyermektábor volt a főhadiszállásunk, ahol 80 gyerek és 26 felnőtt töltött el néhány felejthetetlen napot. A Cserhát dombjai között megbújó apró falu ideális helyszín volt

kismajom) alkották. Ezekre épültek a bibliai történetek, ezek alapján tettek bizonyosságot felnőtt segítőkink. Délelőtt külön volt áhítat a gyerekeknek és csoportos beszélgetés a felnőtteknek, eszténként pedig közösen elevenítettük fel Isten aznapi üzenetét. Nagyon jól érez-

romjait. A kezdeti húzódozás után mégis nagyon sokan ültek fel a lovak hátára és próbálkoztak meg a lovaglással is. Szabadidőnkben sokat alkottunk: pólókat díszítettünk, állatfigura kitűzőket, hűtő mágneseket készítettünk. A nagy melegben jól esett – strandolás

a kirándulásra, sétára, túrára, vadlesre. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk, és végig éreztük, Isten a tenyerén hordoz minket. Annyi lelki áldást kaptunk a különböző áhítatok, csoportos beszélgetések alatt, annyi felnőtt barátság, bizalmi szövetség alakult ki, hogy hazajövet már a jövő évi táborot terveztük. A tábor témája a KOEN által összeállított „Állati küldetés” volt, amelynek keretét „Gondibá” (Gondos Géza állatgondozó) és „Gugu” (állatkerti

tűk magunkat azokon a programokon is, amelyeket a tábor biztosított. Házigazdánk Marika néni volt, aki mindent gördülékenyen megszervezett, finom ételekkel látott el minket csapatával együtt. „Mindenesünk” volt János bácsi, aki este vadlesre vitt, élvezettel mutatta meg a különböző trófeákat, agancsokat saját gyűjteményében. Beszélt a falu múltjáról, ő tanította íjászkodni a csapatot és az ő vezetésével hódítottuk meg Szanda várának

helyett – a vízibombázás és más vidám játékok. Utolsó esténk a holdfogyatkozás idejére esett, ekkor szalonnát, kolbászt süttünk, játszottunk, beszélgettünk, énekeltünk a tűz mellett. A táborból hazatérve a vasárnap délelőtti istentiszteleten újra találkoztunk és megosztottuk a gyülekezettel élményeinket, énekeinket és az igei üzeneteket.

Gerecsei Judit és Zsolt

MOST! FORDÍTSD MEG EZT A LAPOT!

„Ne gondold, hogy a békesség üldözni fog utadon. Éppen ellenkezőleg: harag, békétlenség és bosszú mennek utánad, ami arra indít majd, hogy a gonosz gonosszal bosszuld meg.

De te fordítsd meg ezt a lapot: keresd te magad a békesség útját, szenvedj és tedd meg, amit tudsz.

Neked magadnak kell áldozatot vállalnod a békességért és követned, üldözőnöd kell azt.” (Luther M.)

Ébresztő, Testvérek! Istenes álmainkból keltegetve, téves olvasatainkba belejavítva figyelmeztet Márton Doktor: „...vigyázatok, mert ellenségeitek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el.” (1Pt 5,8)

A keskeny út alapmotívuma, hogy az útszéli sávban a sötétség hétféjű sárkánya reklámozza vicsorgó állkapcsát: „...rád van vágyódása.” A gonoszság kohójában pusztításra hevített halál-elixír már-már az ajkakat érinti.

MOST! FORDÍTSD MEG EZT A LAPOT!

Jézus harcedzett vitéze szavazz újra a Békesség Fejedelmére! A kénköves szennyezettség közepette is maradj a Győztes oldalán, hisz „küzd értünk a hős vezér, Kit Isten rendelt mellénk.” (RÉ 390,2) Az általa nyújtott biztonság védeltségében, kezdeményező leleményességgel illeszthetjük egymás mellé a békesség méretre szabott

építőköveit.

Szánjuk oda magunkat a kivételes megajándékozottság kiváltságának, miszerint „...nektek nemcsak az adott meg a Krisztusért, hogy higgyetek benne, hanem az is, hogy szenvedjeteke.” (Fil 1,29) A bennünket megelőző, áldozatos Szeretet vonzására szívünk önkéntes készséggel adja vissza a kegyelemcsomag színes, pompás tartalmát: az egyetlen Áldozat gyümölcseinek zamatos ízeit.

Jertek, testvérek! Célra tekintve, őt követve fussunk, akár üldözve is az emberi értelmünket meghaladó, egész lényünket betöltő, Krisztus illatú békességet!

Vajsné Fazekas Ibolya

ÁLLATI KÜLDETÉS

A legtöbb gyermek ismeri és szereti ezt a címet viselő mesefilmet, melyben a két főhős kalandjai által a világ különböző pontjain élő vadállatok mindennapi életébe nyerhetnek betekintést. Az izgalmas és szórakoztató epizódokban megoldódnak rejtélyek és végrehajtnak néhány mentőakciót, küldetést is. Mi is különös kalandokat élhetünk át hatalmas Istenünkkel, aki nap mint nap izgalmas küldetéseket ad nekünk. Ezeket különböző bibliai állatok mutatták be számunkra. A segítségnyújtásra Eliézer tevéje, az erős bizalomra, Istenre hagyatkozásra a sivatagi fürtök, az engedelmességre, szót fogadásra Bálám beszélő szamara, a bocsánatkérésre, kapcsolataink rendezésére a tékozló fiú történetében szereplő disznók, végül a másokkal való öröme a példázatban szereplő ünnepelt, elveszett és megerült bárány tanítottak minket. Azt is megtanultuk, hogy Isten nem csak „állati jó” küldetésre hív, hanem megadja hozzá a bátorságot, az erőt, a szeretetet és a kitartást is. „Légy erős és bátor! Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr, mindenütt, amerre csak jársz.” (Józsue 1,9)

Az idei táborot rendkívülinek mondható, de a témához illő, természetközeli helyszínen rendeztük meg, a rédei Esterházy Parkban. A július eleji nagy melegben igazán örültünk a fák árnyékának, a nagy, füves területnek, a játszótérnek és a foci pályának. Minden reggel játékkal gyülekeztünk, majd énekléssel hangoztunk a nap témájára. Egy bábjeleket, Gugu és Gondi bá kalandjai vezették be az aznapi küldetést, melyet egy irányjelző táblára is kiragasztottunk, hogy jól látható és megjegyezhető legyen. Ezután két csoportban (4-10 évesek és 10 évesnél nagyobbak) dolgoztunk fel a

bibliai történetet a Küldetés sátorban és a fák árnyékában. Az ízletes tízóra után Állatos percekre gyűltünk össze mindannyian a Küldetés sátorban. Halász György, az iskola biológia szakos tanára tartott kiselőadást a tevéről, fürről, számról, stb..., amire csak úgy záporoztak a kérdések a gyerekektől. Nemcsak képek alapján tudtunk meg érdekes dolgokat ezekről az állatokról, hanem kedden élő fürtök is jelen voltak a táborban. Ebédig kézműveskedéssel töltöttük az időt. Ebéd után hosszabb szabadidő következett, amikor is lehetett kötetlenül játszani, óriás buborékozni és sportolni. Meglepetésre, leginkább a Nyugi sátorban szerettek heverészni a gyermekek, ahol társasoztak, sakkoztak, malmoztak, gumikarkötőt fűztek, beszélgettek és közben nagyokat nevettek. Fél 2 körül közös sportra gyülekeztünk össze, amelyet Kiss Máté, sporttagozatos középiskolás tanuló készített elő számunkra. Nagy sikere volt a sorversenyeknek és a vetített előadásoknak, de legjobban a szerdai fitness tornának éreztük hosszan tartó hatását izomláz formájában. Az együtt töltött napot énekléssel és rövid áhítattal foglaltuk össze.

Szombaton hova is mehettünk volna kirándulni, mint egy állatkertbe?! A Veszprémi Állatkertet végigjárni élvezetes és több órás program. Ha veszprémvölgyi sétára nem is, de játszani még maradt energiája mindenkinek az „Az a part alatt...” népmesei játszótéren. A hét zárásaként a vasárnap délelőtti istentiszteleten pedig elénekel-tük a gyülekezet számára a hét dalát: „Vár, vár ránk ez a küldetés, ez az állati küldetés...”

A gyülekezet nevében köszönettel tartozom minden segítőknek, aki a hét so-

rán velünk volt és mindenkinek, aki bármilyen módon hozzájárult ahhoz, hogy Isten szeretetét és áldását megtagasztalhasssa majdnem 50 gyermek.

Barta Livia

DUNAALMÁSIÁK ÁCSON

Június utolsó vasárnapján tartottuk az ácsi gyülekezetben a szokásos tanévzáró ünnepséget. Vendégeink is voltak, a dunaalmási szeretetotthon fiataljai jöttek el újra hozzánk és a csodálatos szavalatokkal, énekekkel, zenével könnyekig meghatották a gyülekezet tagjait. Márkus Dániel intézeti lelkész szolgált közöttünk és beszélt a keresztyéni küldetésről, az „angyalkodás” jelentőségéről. Az istentisztelet végén a gondozottak munkáiból vásárolhattunk, majd ebéddel zárult az alkalom.

Gerecsei Zsolt

